

DANMARKS IDRÆTS-FORBUND
Olympisk komite

Om curling

Den olympiske turnering i Torino

Curlingbanen, der bruges ved OL i Torino, ligger i Pinerolo, 36 km fra Torino. Hallen rummer i alt fire baner, som hver måler 4,75x44,5 m samt ca. 2000 tilskuerpladser.

Der spilles efter the World Curling Federations officielle regler fra 2004 (se eventuelt reglerne på www.curling.dk).

Både herre- og dameturneringen består af hver ti hold, hvoriblandt Italien er selvskrevet som værtsnation, mens de øvrige ni nationer kvalificerer sig via en rangliste baseret på point opnået ved de seneste tre VM. Hvert hold består af fire spillere samt en reserve. Der er ingen aldersgrænse for spillerne.

Om spillet

Alle curlingklubber i Danmark er tilsluttet Dansk Curling Forbund, som blev stiftet i 1970. Dansk Curling Forbund blev optaget som medlem af Danmarks Idræts-Forbund i 1977. Der er i dag 16 foreninger i Danmark med i alt 903 medlemmer.

Curling spilles overalt i verden med flest curlere i Canada, hvor man har over 500.000 registrerede, aktive spillere. Men det er i Europa, de fleste curlingnationer findes. Skotland er den ældste curlingnation med ca. 40.000 spillere, og det er også fra Skotland, man mener, at spillet stammer.

Der findes tre former for curling:

- 1) Holdspil(4-mands) og
- 2) Individuelt (figurspil)
- 3) Kørestolscurling

Ved vinter-OL spilles der turnering for hold, hvor to hold a fire personer spiller mod hinanden.

Spillerne bruger en ca. 20 kg. tung sten og koste som spilleredskaber, og der spilles på en ca. 40 meter lang isbane.

Holdene skiftes til at spille (sætte) en sten. Hvert hold har to sten til hver spiller, altså otte sten til rådighed for hver omgang (ende).

Det gælder om at have sine sten placeret nærmest centrum i målområdet (huset). For hver sten i huset, der ligger nærmere centrum end modstanderens bedste sten tælles ét point. Man kan slå en

modstanders sten ud (take out) eller man kan prøve at komme nærmere centrum end modstanderens sten, dvs. lægge ind (draw).

Man kan også prøve at gardere sin bedste sten ved at læggen en anden sten foran (guard), hvis modstanderen har fejlet (misset) i forsøg på at slå holdets sten ud.

Holdet består af en skipper, en viceskipper og to „menige“ spillere (en etter og en toer). Det er skipperen, der bestemmer, hvilke opgaver holdet skal løse. Skipperen beregner, hvordan stenene skal lægges. Stenen roterer (curler) på isen, og der skal derfor beregnes et sigtepunkt, som ligger i en bue i forhold til målet. Rotationen kan enten være med uret (inhand) eller mod uret (outhand). Buen er lille, når stenen sættes hurtigt men større, når stenen går langsomt.

Skipperen kan med sin kost markere sigtepunktet. Det er også skipperen, der bestemmer, hvor meget der skal fejes foran stenen.

Når spillerne fejer foran stenen har det to formål:

- 1) Man kan få stenen til at glide længere
- 2) Stenen curler i en bestemt bue

Fejer man, kan man mindske modstanden mellem stenen og isen og dermed få stenen til at curle i en mere lige bane. Man kan altså ved at feje styre stenens retning og forlænge dens bane.

En curlingkamp går over otte eller ti ender. Efter hver ende tælles point. Kun de sten af samme farve, der ligger nærmere huset (tee) end modstanderens første sten, tæller, og kun de sten, som ligger i huset. Altså får kun det ene hold point i en ende. Det samlede antal point efter enderne afgør, hvem der vinder spillet. En curlingkamp slutter aldrig uafgjort. Man spiller, til der findes en vinder. Kampen varer ca. 2-2½ time.

Når en spiller ikke sætter sten, fejer spilleren. Kun nr. fire på holdet (skipperen) fejer som regel ikke før til allersidst. Dog er der ingen regler for, at skipperen kun må feje til sidst og til tider, for eksempel hvis en sten er meget langsom, kan det være nødvendigt at hjælpe til. Til gengæld er det kun den fungerende skipper (skipper eller viceskipper), der må feje efter linien, der går tværs gennem huset (tee-line). Når skipperen ikke sætter sine sten, dirigerer han/hun spillet for sine holdkammerater. Når skipperen selv skal sætte sine sten - som regel de sidste to i en omgang - dirigeres spillet af viceskipperen.

Skader

Curling er en idræt, hvor der som regel ikke opstår pludselige skader, hvis ellers der varmes op inden spillet. Men der er en del belastningsskader på især knæ og lyske.

Brugte udtryk i curling

Backline:	Linien i husets bagkant
Blank end:	Færdigspillet omgang med tomt hus
Huset: af banen	Område inden for yderste cirkel i hver ende
Broom:	Canadisk kost - ligner nærmest en riskost
Curl:	Stenens rotationsbevægelse

Double take out:	Udslagning af to sten på en gang
Draw:	Indlægning i huset
Etter: sten	Den spiller på holdet, der sætter de to første sten
End:	Omgang
Firere: sidste sten i hver omgang	Den spiller på hvert hold, der sætter de to sidste sten i hver omgang
Guard: sten	En sten, som dækker en bagomliggende sten
Hack: skal sætte deres sten	Fodstøtte, som bruges af spillerne, når de skal sætte deres sten
Hog-line: den er med i spil	Linie, som stenen skal have passeret før den er med i spil
Indlæg:	En sten, som bliver spillet ind i huset
In-hand:	Når stenen roterer med uret
Out-hand:	Når stenen roterer mod uret
Point-sten: modstanderens sten	Sten i huset, der er bedre end modstanderens sten
Score:	Point, som scores efter endt omgang
Second skot:	Næstbedste sten i huset
Skot:	Bedste sten i huset
Skipperen: sine sten som nummer fire	Kaptajnen på holdet, den spiller, der sætter sine sten som nummer fire
Slide:	Udglidning fra hack
Take out:	Udslagning af modpartens sten
Tee:	Centrum i huset
Tee-line:	Linie, der går tværs gennem huset
Treer: nummer tre	Den spiller, der sætter sine sten som nummer tre
Toer: nummer to	Den spiller, der sætter sine sten som nummer to
Viceskipper: huset, når skipperen sætter sine sten.	Næstkommanderende på holdet. Står i huset, når skipperen sætter sine sten.